

Ne Yapıyoruz

– Ahmet Öztürk · 14 Temmuz 2011

Ruhun çürüdüğü ve yok olduğu,giderek derine indiği ana çare aramak.Zor olan çareyi bulup da kullanamamak.Sıkıntı içinde denizin dalgalarına bakıp kumların üzerinde yatıp,sadece düşünmek.Zoru daha da zorlamak,yapımızda var sanırım yok olana yalvarmak.Giden ve kaybolana daha da değer biçip altın saymak.Tadımızda rüzgardan bir iz aramak ve uçuşan toprak parçacıklarına tutunmaya çalışmak,sadece bize has sanırım.Tutunamayacağını bile bile havaya kaldırıp elini ve boşluğu tutmak.Sevgiyi kafa güzelliğinde yakalıyoruz ve ayılınca öfkeye boğuluyoruz.Kapattığımızda gözlerimizi yine kendimize alınıyoruz.Etraftan gelen seslere niye bu kadar takılıyoruz?Afrodizyaklı bir parfüm gibi kendimizi kaptrıyoruz.Parfümün etkisi geçtiğinde sanki yokluğu hissediyoruz.Neden yaşıyoruz?Neyi yaşıyoruz?Kanıtlama çabasındayız kendimizi sürekli karşımdakine.Karanlığa tükürüyoruz içimizi de karanlıkta nereye tükürdüğümüzü,neyi mahvfettiğimizi bilmiyoruz.